

2008. MÁJUS

Szivárvány

SZÁLLNÉK ÉN KIHAJLÓ ÁGRA,
ÉS ÚGY VÁRNÉK JÓ ANYÁMRA.

Rajzpályázat

Minden kisgyerek szeret és tud is rajzolni. Ezt bizonyítottatok be ismét azzal, hogy januárban meghirdetett pályázatunkra ezernél több csodaszép rajzot küldtetek be szerkesztőségünkbe. Egy részük itt pompázik májusi Szivárványunk lapjain, sokat közülük következő lapszámainkban közlünk majd.

A sok-sok pályázó nevét, az óvodákat, iskolákat Posztaláda rovatunkban, a 16-17. oldalon soroljuk fel.

Mindenkit megdicsérünk őszinte, szép rajzáért!

Teleky Abigél, Szatmárnémeti

A **Szivárvány**, a **Hobby-Művész** és a **Sooter's foto** ajándékait a következő kis rajzművészek nyerték:

I. DÍJ:

Balázs-Bécsi Anna, Csíkszereda
A **csíkszeredai** Napocska Napközi
Hóvirág csoportja

II. DÍJ:

Füstös Katalin, Székelyudvarhely
A **szilágypaniti** óvoda

III. DÍJ:

A **szatmárnémeti** Bălcescu-Petőfi Iskola
I. és II. C osztálya
Szántó Izabella, Marosvásárhely
A **székelykakasdi** I. osztály

DICSÉRET:

Bács Szidónia, Étfalva-Zoltán
Garnai Erika, Érkörtvélyes
Székely Orsolya, Marosvásárhely
A **nagybányai** P. Dulfu Iskola I. C osztálya
A **nagybányai** N. Iorga Iskola II. F osztálya
A **kolozsvári** Apáczai Líceum II. osztálya
A **nagyvárad** 16-os Iskola I. E osztálya
A **csíkszeredai** 6-os Óvoda
A **csíkszeredai** Napraforgó Napközi
A **szatmárnémeti** Gulliver Óvoda
Az **árpádi** I. B osztály

Dankó Blanka, Nagybánya

Czéczi Anita, Szilágypanit

LÁSZLÓ NOÉMI **Pitypang**

Szár, szár, karika,
hosszú láncot fűzök,
anya selymes hajába
sárga bojtot tűzök.

Sárga bojtból barika,
fehér pihe válik,
sodorja a játszi szél
hetedhét határig.

Szár, szár, buborék,
búmat belefújom,
hadd röpítse szélvihar,
bennem ne szoruljon.

Pitypanggyapjas lesz az ég,
tejhabos vasárnap,
mikor a hét napjai
pihetáncot járnak.

Anyák napja
„pitypanggyapjas,
tejhabos” vasárnapján
mesével, verssel,
rajzzal köszöntünk
minden

ÉDESANYÁT!

Tövissi Júlia, Székelykakasd

CSEH KATALIN: **Dal**

– anyának –

Villan a vacsoracsillag,
Suttogok, szólítlak, hívlak.

Kérlek, maradj most itt velem,
Ne környékezzsen félelem.

Lennék, majd lennék kismadár,
Vagy lenge pillangócska bár.

Szállnék én kihajló ágra,
És úgy várnék jó anyámra.

Rațiu Diána, Deményháza

Finna Ágota, Zabola

Szántó Izabella, Marosvásárhely

Schuller Dávid,
Szatmárnémeti

LELKES MIKLÓS

A gyöngyvirág

Feketerigó kapirgált az avarban, hosszú gilisztát húzott ki a földből, legyűrűztette a torkán, majd így szólt a mellette levő gyöngyvirághoz:

– Hej, elmúlt az a mámorító május, a június is, hol vannak már kedves kis gyöngyös, illatos, fehér virágaid! Csak ezek a piros gömböcskék-bogyócskák maradtak utánuk...

A gyöngyvirág szerető pillantást vetett a piros gömböcskékre, és így szólt:

– Ne szánj engem, te szépfütytös, sárgacsőrű rigó! Én éppen most vagyok a legboldogabb! Fehér virágaim mind csak igéretetek voltak, de ezek a gyönyörű bogyócskák a terméseim, a gyermekeim, és a beteljesülést jelentik számomra.

◀ Lovas Tamás, Nagyvárad

Szekeres Kinga, Gyergyóalfalu ▶

Balaiti Adrienn, Nagyvárad

Bartha Melinda, Gyulakuta

A kis utazók

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Sámuel nevezetű kis egér. Egy kikericsen volt a műhelye, ahol varázslatos képeket festett. A kikerics alatt volt egy gomba, ez volt a lakása.

A kisegér eldöntötte, hogy felkutat egy olyan helyet, ahol mindig bőséges az ennivaló. Ment, mendegélt, amíg egy patakhoz ért. Egy törött dió egyik feléből csónakot készített. Vitorlának egy

levelet tett. Átkelt a patakon.

Észrevett egy tücsköt, amint a gitárján játszott.

– Mehetek veled? – kérdezte a tücsök.

– Hát persze! – felelte Sámuel vidáman.

Esteledett. Valahová el kellett bújniuk, mert éjjel kóvályogni a mezőn veszélyes.

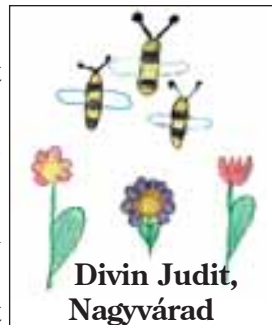
Reggel találkoztak egy méhecskével. Úgy hívták,

hogy Fülöp Ágnes. Sámuel egyik unokatestvére volt. Megmutatta, merre tartsanak.

Nekivágtak a rengetegnek. Tisztást pillantottak meg, közepén terített asztal, körülötte egerék, méhek és tücskök vigádoztak.

Érezték, hogy megtalálták, amit kerestek. Örömben táncra perdültek.

Fülöp Ágnes, Székelyudvarhely

**Divin Judit,
Nagyvárad**

◀ **Farkas Erika, Gyergyószentmiklós**

A kis nyárfa története

Május volt. A park közepén egyenes, karcsú nyárfa ékeskedett. Arra járt egy mókus.

– Szólj a Tavasztündérnek, hogy én is szeretnék lombkoronát – kérte a nyárfa.

A mókus rohant is. A Tavasztündér gyorsan odaért.

– Kicsi nyárfa, meg tudsz bocsátani? – kérdezte a tündér, és szép, zöld lombkoronát varázsolt neki.

A kis nyárfának még volt egy kérése:

– Szeretném, ha utódom is lenne!

A tündér varázsütésére kihajtott egy másik csemete. Együtt növekedtek. Egy rigópár fészket is rakott a lombok között. Öt fióka kelt ki a fészkekben. Az öreg rigó a két nyárfa segítségével hamar megtanította repülni kicsinyeit. Úgy gyakoroltak, hogy naponta többször is átrepültek a lombos nyárfáról a fiatalra. A nyárfák örültek, hogy hasznukra lehettek a madaraknak. Gyerekek is jöttek, megpihentek árnyékukban, és ők is dicsérték a nyárfákat gyönyörű lombkoronájukért.

Nyegrán Laura, Szilágysomlyó

Füstös Katalin, Székelyudvarhely

SIMON RÉKA ZSUZSANNA

Csodamargaréta

Kapukki Pukka a domboldalon üldögélt, és margarétaszirmokat majsolt. Csak úgy gyúrta magába, mint aki évek óta semmit nem evett. Egyenként tépegette le a fehér, puha szirmokat, s közben a gondtalanul himbálódzó, pufók bárányszerűket csodálta.

– Már megint a virágaimat eszed? – dühöngött valaki. – Fékomadta hóhárnya!

– Bújj elő, ha velem beszélsz – mondta Pukka nyugodtan, és jól teletömte a száját.

– Itt vagyok, te szélbélelt, te napszomorító, virágnyelő, mit virágnyelő, virágzabáló pernahajder! – ugrott le a nyárfa ágáról

egy tulipán nagyságú zöldsipkás, zöld szakállú, zöld füllű manó. – Már egy egész rétet feltált!

– Hm, méghogy egy egész rétet? Micsoda butaság, összesen 120 szirmocskát ettem meg, vagyis körülbelül négy és fél margarétát. Hát, négy és fél margarétát számoltál meg a réten? – értetlenkedett Pukka.

– Még szemtelenkedsz is? Ez aztán túrhetetlen! Hát nem tudod, hogy ki vagyok, hát nem tudod, hogy kivel beszélsz? – torpazékolt zöld szakállát tépkedve az apró idegen.

– Nem – motyogta Pukka alig érthetően, mert tele volt a szája.

– Hú, azt a hat- és hét- és nyolcszázát! – mirgett-morgott, puffogott a zöldsipkás. Olyan dühös volt, hogy teljesen belilult.

Még a tűzhányók is megirigyelték volna, nem is beszélve a sárkányokról.

– Ahelyett, hogy mérgeledsz, dühöngsz, dörögsz, mint egy apafelhő, inkább mondd el végre, ki vagy – nyugtatta Pukka az idegent.

Lassan végignyúlt a földön, kezét a feje alá téve újra bámulni kezdte a táncoló, ficáncoló bárányfelhőket.

– Hogy ki vagyok? Zöld Elemér, a zöld mezei manók királya, a margaréták kitalálója, feltalálója, természetője! – sisteregte Elemér király.

– Érdekes – vakarta a feje búbját Pukka –, ez azt jelenti, hogy te tudod a legjobban, milyen csodás hatással vannak a szirmok a manókra, ugye?

– Hát, persze, ez csak természetes – húzta ki magát a manó –, csak, csak, épp most valahogy nem jut az eszembe, khm, khm.

– Na, jó, én segítek, eszedbe juttatom – mosolygott Pukka huncutul. – A margaréta szirmaiban varázserő van. Úgy bizony! Gyógyírként hatnak. Orvosság minden kicsi szírom. Megszüntetik a haragot, a rosszkedvet, az irigységet, sőt a föllentésre is hatásosak. Ezért tömködöm én is magamba.

– Jaj, hát persze! Most, hogy mondod, eszembe is jutott! – föllentett vöröslő képpel Zöld Elemér.

– Te manókirály vagy! A te szívedben biztos nincs irigység, harag, rosszkedvű sem vagy, föllenteni pedig soha nem szoktál, úgyhogy ne is kóstold meg a szirmokat.

– Hát, az ízükért csak néhány szirmocskát! Kóstolásképpen! – mondta a zöld manó, és irigylésre méltó gyorsasággal tépni

kezdte a szirmokat. Mindkét tenyerét tele-tömte, aztán lopakodva megbújt a nyárfa mögé, nehogy Pukka meglássa, és eszegetni kezdett.

Pukka jóízűen nevetett, betöltötte a vidámság.

– Az ízük kitűnő! Khm, khm, azt hiszem, sokkal több margarétát kéne termesztennem – magyarázta felszaladó szájszéllal a manókirály.

– Úgy bizony – helyeselt Pukka, és maga mellé tessékelt új ismerőset. Tenyeréből puha szirmocskákkal kínálta.

Hogy valóban csodaszer-e a margarétaszírom? A manóktól kell megkérdezni! Pukka szerint csak manókra hat. Ő csak tudja.

Ha erre jár egy manó, megkérdezem.

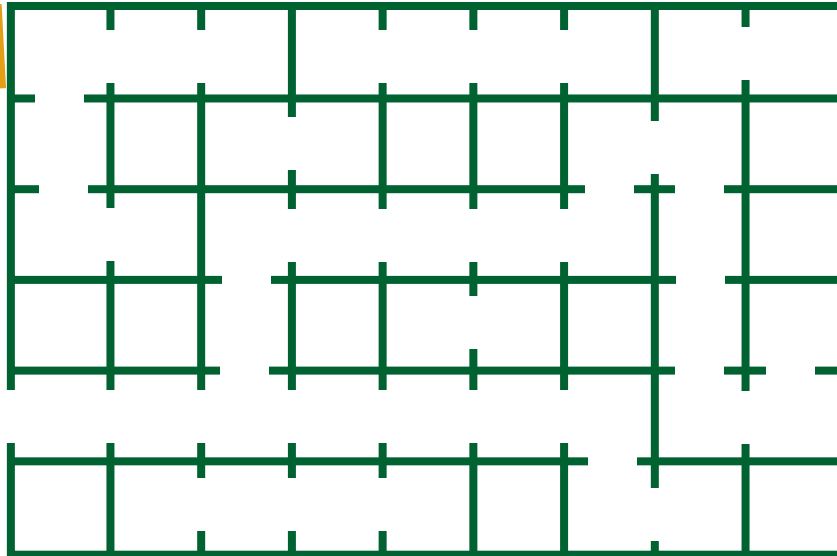
FOLYTASD

a margaréták rajzolását.

VEZESD

a manót a margarétához.

BALÁZS IMRE JÓZSEF

A baba

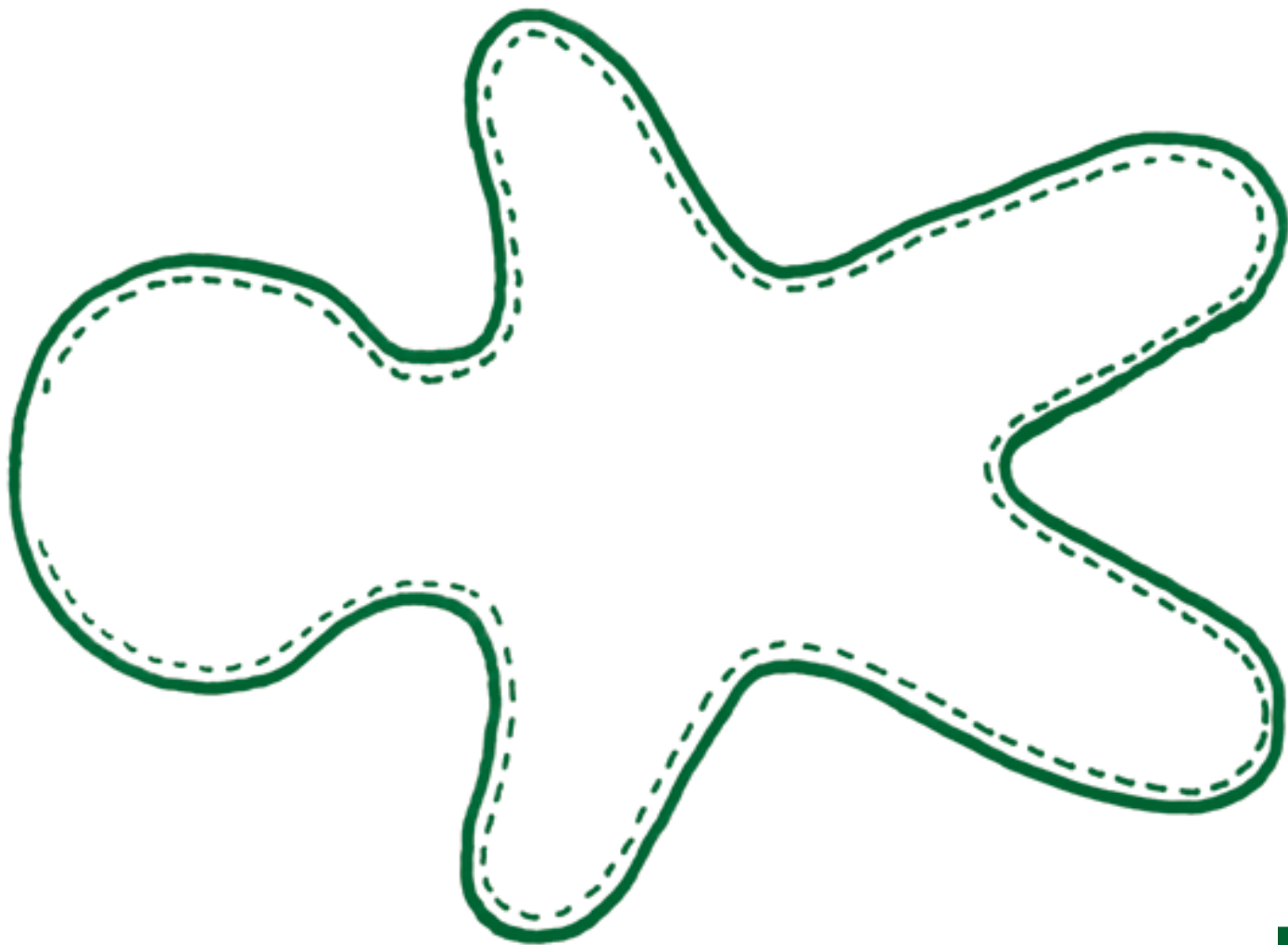
Apa készít nekem egy babát.
Farag neki két lábat, hogy állni tudjon.
Készít neki feneket, hogy le tudjon ülni.
Készít neki hasat, hogy megrakhassa étellel.
Két kezet is tesz neki, hogy megsimogathasson.
Nyakat is tesz, hogy a feje ne essen le.
Pisze orra lesz, hogy nyomogathassam.
Kicsi szája, hogy etethessem.
Nagy szeme, hogy észrevegyen, akárhol vagyok.

Apa ide is adta nekem.
Most már csak nevet adok neki,
és akkor készen is lesz.

Nagyítsd fel a rajzot (fénymásolóval a legkönnyebb). A szélétől kb. félcentire varrd körbe. A feje búbján hagyj egy kis nyílást: azon keresztül fordítsd ki a babát, tömd ki vattával vagy gyapjúval (a keze, lába végébe is jusson). Ha már jó dundi, varrd be a feje tetejét. Színes fonalból készíts haját, rajzolj vagy varrj rá szemet, száját.

A Napsugár-táborban minden kislány varr magának ilyen rongybabát. Anyuka biztosan segít neked szabni, varrni. Kérd, hogy tanítson meg pólyálni is. Mi lesz a babád neve?

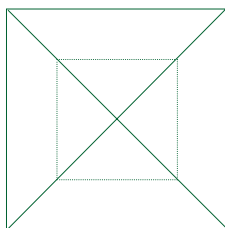
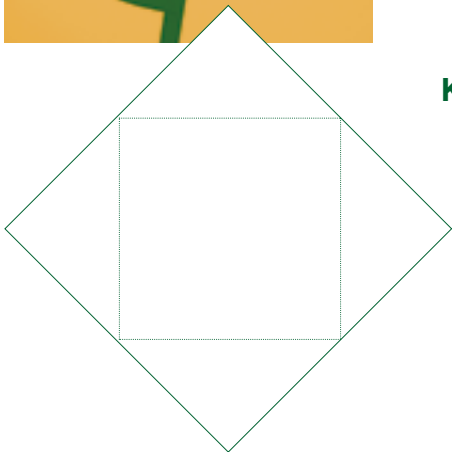

Négy, különböző színű, körülbelül 14x4 cm-es papírcsíkot hajtogass harmonikává, és ragaszd egy lapra, mint a képen. Ragassz, rajzolj szárat, levelet, pillangót a virág mellé.

Ajándék anyunak

Körülbelül 10x10 cm-es színes lapot hajtogass a rajz szerint. Ragaszd bele a fényképet.

A csíkszentdomokosi II. B osztály szalvátagalacsinból ragasztott virágokat.

**A nagyvárad Szent László Óvoda
délutáni csoportja magokból
komponált vidám képeket.**

**A tordai III. D kézzel, a
szilágysomlyói IV. A és
B osztály lyukasztóval
vágta ki az üdvözetek
mintáit.**

Szivarvány-POSTA

Rajzpályázatunkra sok-sok gyerek, óvodai és iskolai közösség küldött színes, vidám rajzot: **Adorján Előd**, **Ábrahám Ágnes**, Csíkszereda; **Csáki Lilla**, Piskolt; **Kovács Fruzsina**, **Necseszán Norbert** és **Boglárka**, **Nagy Roland**, Szentábrahám; **Kelemen Gellért**, Parajd; **Gyerő Szidónia**, Apáca; **Heveli Helga**, Kaplony; **Bota Roland**, Mezősámsond; **Farkas Loránd** és **István**, Egrestő; **Balog Barna**, Nyárádremete; **Babos Beatrix**, **Nagy Blanka**, Marossárpatak; **Egri Richárd**, Szilágysomlyó; **Sebastian Barbara**, Gyulakuta; **Szócs Andrea**, **Máté Fanni**, **Wächter Laura**, **Mihály Ágnes**, **Bálint Róbert**, **Menyhárt Krisztina**, Székelyudvarhely; **Mititi Petra**, Kisvarjas; **Varga Gabriella**, **Pelekács Zolika**, Szatmárnémeti; **Marozsán Antónia**, Halmi; **Biró István**, Gyergyóditró; **Boné-Gréczi Loretta**, Ipp; **Szombatfalvi Tünde**, Kissolymos; **Szabó Adrienn** és **Tamás**, Telekfalva; **Szász Tamara**, Nagybacon; **Martini Renáta**, **Perdi Norbert**, **Szabó Alpár**, **Kovácszna**; **Dukát Roland**,

Pojar Claudia, Szilágypanit

Magyarpéterlaka; **Papp Zsófia**, Pusztaiújlak; **Makkai Szász Márk**, Margitta; **Csomor István**, Agyagfalva; **Szotyori Szabolcs**, Csernáton; **Józsa Benedek**, **Gál Zita**, **Sógor Endre**, Kolozsvár; **Vaida Giulio**, Fugyi; **Gáti Norbert**, Érbogyoszló; **Kakucs Henrietta**, Erdőszentgyörgy; **Kaján Roland**, Barátos; **Pál András Emil**, Lengyelfalva; **Vicsai Barnabás** és **Mária**, Monó; **Molnár Ágota**, Tekerőpatak; **Bilibók Edina**, Gyimesközéplek; **Bodó Tímea**, **Görgicze Boróka**, **Ferencz Anna**, Gyergyószentmiklós; **Balázs Boglárka**, Gyergyóremete; **Szabó Zoltán**, **Márton Róbert**, Csíkszentdomokos; **Kutasi Borbála**, **Bartha Éva**, Maroskeresztúr; **László Rita**, Nyikómalomfalva; **Fülöp József**, Szováta; a **szentegyházai 3-as Óvoda**; a **gyimesfelsőloki 3-as Óvoda**; a **csíkszeredai Cimbora Napközi**; a **gyergyóditrói Eszterlanc Napközi**; a **nagyvárad** i római katolikus és az evangélikus óvoda; a **magyarzsákodi** óvoda; a **marosvásárhelyi G. Coșbuc Gimnázium II. C**; a **nagybányai N. Iorga Iskola I. C**; a **nagyvárad** i **D. Cantemir Iskola I. E** és **II. D**; a **gyergyószentmiklósi Fogarassy Mihály Iskola I. C, II. B**; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola II. E**, az **Ady Endre Iskola II.**

B; a brassói Áprily Lajos Főgimnázium I. B osztálya; a küsmödi II-IV.; a szilágynagyfalusi I. C; a gelencei II. A; a magyarlapádi II.; az érmihályfalvi I. és II. C; a gyimesközéplaki I.; a zilahi II. D; a lövétei I.; az erdőfülel I-II.; a tatrangi II.; a szilágfőkeresztúri I. és II.; a margittai I. F; a kovásznai II. C és II. D; a zabolai II. B; a gyulakuti I. B osztály; a kisbaconi óvodások és I-II. osztályosok; a deményházi óvodások és kisikolások.

Albert Kinga
Krisztina, Dés

Erzsébet asszony

A gyerekek kézen fogva körbejárnak, az anya a körön belül, a kérés kívül, a körrel ellentétes irányban halad. Az „Eredj, lányom”-nál a kérés elé penderít valakit, aki a kérés kezét fogva halad tovább.

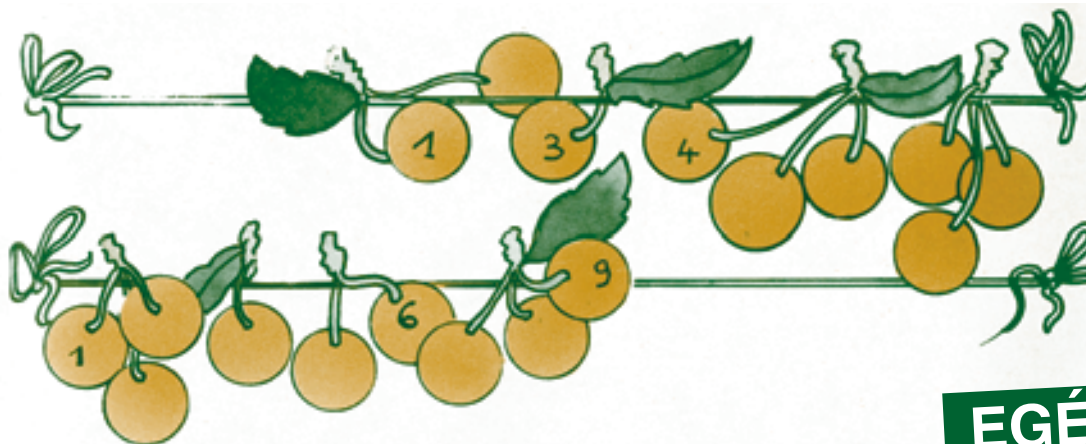
Hol jársz, ho-vá mégy, Er-zsé-bet asz-szony?

Fe-hér vá-ros szé-lé-ről a ka-pi-tány ü-zen-te,

A-ki lá-nyát ké-ret-te. E-redj, é-des lá-nyom!

**SZÁMOZD
MEG**

a cseresznyéket.

SZÁMOLJ,

és rajzold be a hiányzó
bogyókat.

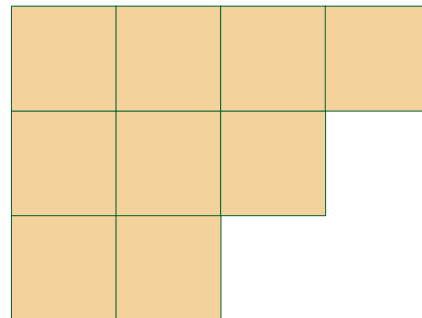
$$\begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} + \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} =$$

$$\begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} - = \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array}$$

$$+ \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} = \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array} \begin{array}{c} \diagup \\ \bigcirc \\ \diagdown \end{array}$$

EGÉSZÍTSD KI

Barni csokiját,
majd vonalakkal
oszd három
egyenlő részre.

LELKES MIKLÓS

Lacika és a számtan

– Mit csinálsz a barackfámon, Lacika? – kérdezte a szomszéd az érett barackokat dézsmáló Lacikától.

A fiúcska nem jött zavarba:

– Gyakorolom a számtant: számolom, hány érett barackja van Feri bácsinak!

A szomszéd elmosolyodott. Nem volt fösvény, szívesen kínált gyümölccsel

Balogh Renáta, Nagyvárad

Márton Botond, Szentegyháza

nem helyes. Gyere le a fáról, és segíts nekem az összeadásban: hordjuk kupacba a tegnap levágott száraz ágakat!

Lacika nagy buzgalommal dolgozott. A végén Feri bácsi felesége, Irma néni egy tál túrós palacsintával kedveskedett a szorgalmas munkásoknak:

– Szépül a kert, számbavehető az eredmény! Én meg hoztam egy kis szájbatehetőt...

Visky Miriám, Nagyvárad

bárkit, aztán meg szeretete is a kisfiút, ám tudtára akarta adni: nem helyes kérés nélkül nekiállni más gyümölcsének, ezért így szólt:

– Úgy veszem észre, inkább csak a kivonásban és a magadnak-osztásban jeleskedel! Ez

ZÁGONI BALÁZS

Csokis mese

Anya kiment a boltba, és vásárolt tejet, kenyeret meg egy tábla csokoládét. Otthon odaadta a csokit Barninak, hogy ossza el igazságosan. Barni kibontotta, megszagolta: nugátkrémes csoki volt, nagyon jó illatú! Megszámolta, összesen tizenkét kockából állt.

– Nem lesz nehéz elosztani, mert már első osztályos vagyok, és jól tudok számolni! – gondolta Barni.

Kicsit még gondolkozott, majd három egyforma darabra törte a csokit.

– Négy kocka Anyának, négy Apának, négy pedig nekem!

Anya elégedett volt, és cuppanós puszit nyomott a Barni fejére.

– Ügyes vagy, amiért Apára is gondoltál. Biztosan örülni fog, ha hazaérkezik.

Barni tovább rajzolgatott az asztalánál, és közben elmajszolta a négy kocka csokit. Anya

tovább dolgozott a saját íróasztalánál, és közben ő is elmajszolt három kockát. Csak Apa négy kockája virított a sztaníol papíron. Barni abbahagyta a rajzolást, felpillantott. Nagyon jó illata van ennek a csokinak, és én még mindig csokiéhes vagyok – gondolta.

– Anya, kaphatok még egy kockát? – kérdezte halkán.

Anya odaadta az utolsó kocka csokiját, és Barni egyből be is kapta. De a csokiéhsége

nem múlt el. Mivel első osztályos volt, és már egészen jól tudott számolni, a következőt gondolta:

– Eloszthattam volna másképpen is: fele a gyerekeké, fele a felnőtteké. Mivel gyerek csak én vagyok, én hat kockát kapok. Apa és Anya felnőttek, ők is hat kockát kapnak. Három az anyáé, három az apáé. És ez így igazságos, mert én gyerek vagyok, és nekem még fejlődnom kell.

– Anya, arra gondoltam, hogy másképp osszuk el: fele a gyerekeké s fele a felnőtteké.

Anya dolgozott, nem nagyon figyelt Barnira.

– Anya, ugye, hogy nekem még fejlődnom kell?

– Persze, persze – mormogta anya, miközben rögtönzéseket javított.

Barni nagyot sóhajtott, és elvett egy kocka csokit az Apáéból. Egy-kettő lecsúszott az a semmi kis kocka nugátkrémes csoki a Barni torkán, így hát bekapott még egyet. De amikor felnézett, ismét ugyanúgy kívánta, mint az

előbb. Gondolkodni kezdett. Ha nekem volna két kocka csokim, és Apának egy sem, biztosan odaadnám neki az egyiket!

– Anya, szerinted ha Apának volna két kocka csokija, és nekem nem volna egy sem, ő ideadná nekem az egyiket?

– Persze, hogy odaadná – mondta Anya anélkül, hogy felnézett volna a rögtönzésekből.

Barni nagyot sóhajtott, és bekapott még egy kocka csokit. Most már csak egyetlen

kocka csoki virított a sztaniol papíron. De láss csodát, Barni csokiéhsége még most sem múlt el.

Ekkor arra gondolt, hogy ha Apának egyetlen kocka csokija volna, és látná, hogy Barni ennyire, de ennyire kívánja, vajon nem adná neki? De nem kérdezett semmit Anyától, csak tovább bámulta az utolsó kockát. Aztán arra gondolt, hogy Apa hazajön éhesen és fáradtan, és mennyire fog örülni annak az egy kocka finom csokinak. De mi van, ha nem így

lesz? Lehet, hogy Apa hazajön éhesen és fáradtan, meglátja az egy kocka csokoládét árválkodni a papíron, és elszomorodik. Azt fogja mondani, hogy „csak ennyit hagytatok nekem?” Nem, nem szabad Apát így elszomorítani. És ahogy ide jutott gondolatban, hamm, be is kapta az utolsó kocka csokit!

Egy idő után Anya furcsa hangra lett figyelmes. Szortyogás volt, meg valami csepegés, mintha olvadna az eresz a háztetőn és egy-egy vízcsepp esne a járdára.

De mintha ez a járda sztaniolból lenne, zörög minden csepegésnél! Barnira nézett, aki nagy kövér könnycseppeket potyogtatott a sztaniolra. A könnycseppek megolvasztották már az utolsó kockából maradt pici csokimorzsát is.

– Mi a baj, Barnim?

Barni csak hüppögött, de nem tudott beszélni. De Anya hamar rájött a történetekre.

– Megetted az Apa csokiját?

Barni bólintott, amitől újabb két könnycsepp hullott a sztaniolra.

– És legalább jól esett?

Barni megrázta a fejét, amitől egy kisebb zápor zúdult a sztaniolra. Aztán Anyához szaladt, és az ölébe fúrta a fejét.

– Ajajaj. Mit tegyünk most, Barni? – sóhajtott Anya.

Este hazaérkezett Apa. Megpuszilta Anyát és Barnit, és egy nagy tábla csokit nyomott a Barni kezébe.

– Barni fiam, te már első osztályos vagy, oszd el te a csokit!

Barni Anyára nézett. Anya mosolygott, és bólintott. Barni nagyot sóhajtott, kibontotta a csokit. Tizenkét kockából állott. Barni fogta, és három egyenlő részre törte. Később Apa is leült a számítógépe elé, dolgozott, és közben bekapott egy-egy kocka csokit. Már csak két kockája volt, amikor kiment inni egy pohár vizet. Mikor visszajött, négy kocka csoki virított a sztaniolon!

– Hm, mintha kevesebb lett volna az előbb, mondta Apa, és vidáman bekapott újabb két kocka csokit.

Később kiment a fürdőszobába, és amikor visszajött... láss csodát! Megint négy kocka csokija volt! Azt nem is vette észre, hogy közben Barni asztaláról elfogyott az össze kocka. De Barni csöppet sem búslakodott.

– Alighanem valami varázscsokit vettem! Nem akar elfogyni! – álmélkodott Apa, aztán gyanakvóan Anyára majd Barnira nézett.

Anya és Barni összekacsintott és felnevette. Varázscsoki, az egyszer biztos!

Képzeljétek, Vízirigó egy nappal előbb behozott Öreg Barátomhoz, akinek leveleit diktálom, mert valami ügye-baja volt a Kincses Városban vagy a környékén. Azt hiszem, meglátogatta rokonait a Kisszamos vaskos fűzfáin, a folyóparton.

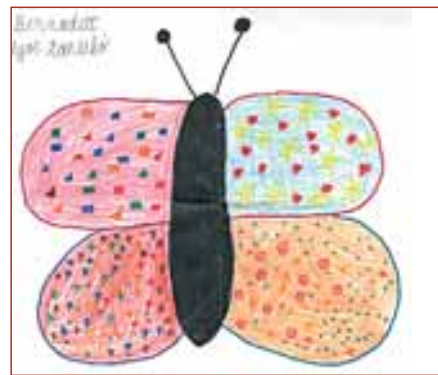

Vizaknai Júlia, Szilagykraszna

Kedves feleségem, Típetupa nem búsult, amiért ke-
reken másfél napra magára
hagytam. Azt mondta, lega-
lább ezalatt nyugodtan elvé-
gez minden takarítást az
Óriásnagy Bükkfa odújában,
mert immár Kukucsi bará-
tom is kiköltözött kicsiny
kamránkból, és szorgalma-
san túrja a halmocskákat a
tisztáson. Még szerencse,
hogy Típetupa nem félős, jól
elvan odahaza egyedül, és én
se izgulok érte: a magunkfaj-
ta mesebeli törpéket-tündér-
kéket senki sem bántja.

Így aztán alkalmam volt
egy kicsit elbeszélgetni Öreg
barátommal is.

Kértem az öreget, monda-
ná meg igazán, melyik hóna-
pot tartja a legszebbnek. Na,
erre igencsak megvakarta a

Gergely Bernadett,
Oroszhegy

tarkóját. Végül azt felelte,
hogy ő a májust szereti legin-
kább. Fiatal korában a janu-
árt szerette csikorgó hidegé-
vel, a szánkázni csábító hó-
val, de szerette a szeptem-
bert is érő gyümölcseivel, a
nyarat, amikor nagyokat ki-
rándult – és lassacskán vé-
gigsorolta az esztendő tizen-
két hónapját, mert – mondta
– mindenkinek megvan a sa-
ját szépsége. Őneki most,
öreg korában nem a viruló
természet miatt kedvenc hó-

napja a május, hanem azért, mert ez a hónap teli van reménységgel. Az emberek bíznak abban, hogy bő termést aratnak, hogy kellemes nyaruk lesz, hogy minden sikerül, amibe befognak. Az iskolás gyerekek még egy

Nagy Adrienn, Zilah

utolsó nekirugaszkodással készülnek a tanév befejezésére, várják a nagyvakációt. Igen, azt hiszem, a május hónapban az a legszebb, hogy teli van reménységgel. Ezért én is ezt a hónapot szeretem a leginkább. Csak azt sajnálom, hogy nincs az esztendőnek olyan hónapja, amelyikben jó nejem, Tipetupa ne ösztöklélne engem gyűjtésre-eltevésre, nagytakarításra. De most másfél napi szabadságot adott nekem. Ez is széppé teszi ezt a májust. Végezetül köszönöm mindazok-

nak, akik levelet írtak nekem. Öreg Barátom az első leveleknek örvendezett a legjobban. De mindannyiatokat nagyon szeret.

Melyhez hasonló jókat,
CSIPIKE

Száva Katalin, Székelyudvarhely

E lapszám támogatói:

Címlap: Balázs-Bécsi Anna, Csíkszereda

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXIX. évfolyam, 315. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro Honlapszerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURAS.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPO OFFSET Kft. Nyomdájában. **ISSN 1221-776x.** **Ára 1,6 lej**

A völcsöki elsősök írták:

Nagyapónál jártam,
szép virágot láttam,
rózsát, szegfűt, tulipánt,
ezek díszítik az ágyást.
Apukával leszedtük,
anyukát felköszöntjük.

Hőgye Melinda

Nefelejcs és napraforgó,
Én is már úgy várlak,
Mint a tavaszt a tél,
Mint az esőt a szél.

Szabó Andrea

Elhervadt a hóvirág,
Kinyílt a gyöngyvirág.
Gyere, rózsám, a tied,
Neked szedtem,
Gyöngyikém!

Vári Alexandra

**Balázs Tímea,
Gyergószentmiklós**

**Balázs Irina,
Érkötvéyes**

Én imádlak téged, anya,
Ugyanúgy, mint apa.
Te vagy az én kincsem,
Nálad szebb nincsen.

**Váradi Fruzsina,
Nagyvárad**

Édesanyám, szeretlek,
érted tűzbe is megyek,
a világot felforgatom,
ha ezzel szeretetem
igazolom.

Dancsuly Krisztián, Óvári

László Kinga, Marosludas

Jön a tavasz, megy a tél,
Elolvad a hó s a jég.
Előbújt a napsugár,
Kinyílt már a hóvirág.
Gyűjtöttem egy csokorral,
Átkötöttem szalaggal,
Anyák Napja közeleg,
Édesanyám, szeretlek.

**Demeter Katinka,
Székelyszáldobos**

**Pataki Anita,
Sepsiszentgyörgy**

Rostás Dóra, Zabola

Az erdőben jártam,
piros rózsát láttam,
anyukámra gondoltam,
összeszedtem jó gyorsan.

Rémán Tímea, Kovászna

Nagy Katinka,
Szatmárnémeti

Hol volt, hol nem volt, volt
egyszer egy szegény ember meg
egy szegény asszony. Nem volt
gyerekük. Kérték az Istentől, hogy
áldja meg őket egy gyerekkel.
Megáldotta. Gondolkoztak, de nem
tudták, milyen név illik hozzá.
Egyszer azt mondja az asszony:

– Adjunk neki Laci nevet.

– Jó – mondja a szegény ember.

Boldogan éltek, míg meg nem
haltak.

Maczkos Szendike, Erdőfüle

Fodor Eszter, Csíkszereda

Anyám, édesanyám,
Kedves édesanyám,
A gyönyörű nagy mezőn
A legeslegszebb virág,
Melyen van két levél,
Az egyik én vagyok,
A másik a testvérem.
Anyám, úgy szeretlek,
S kérlek, hogy fogadd el
E szép ajándékot.

Váncsa Réka Gabriella,
Csíkszereda

Rajz- üzenet

János Rebeka, Kovászna

Péter Anna, Kolozsvár

Birtalan István,
Szilágykraszna

Virág Tímea,
Kolozsvár

Albert Kinga Krisztina, Dés